

Geertje Hoefeijzers-Kars: 'Asbestkanker heb je óók samen' ISBN 9789402219104 zie ook www.boekscout.nl (Asbestkanker/ Mesothelioom/ Borstvlieskanker/ Coping/ Dood/ Rouw/ Informatief/PO)

Soort boek/ziekte stijl:

Boek van 132 pagina's waarin Geertje Hoefeijzers beschrijft hoe bij haar man Guust na een lange incubatietijd (decennia) een vorm van asbest kanker werd gevonden die niet te genezen was. Ze gaat in op ontstaan, gang door de gezondheidszorg, leven met, verwerking, emoties, dood en begrafenis. Daarbij geeft ze toelichting op de experimentele behandeling die Guust kreeg toen Guust palliatief was geworden, niet meer zou genezen. Vervolgens licht ze toe wat voor invloed deze behandeling op Guust en haarzelf heeft gehad. Ze gaat daarbij in op complicaties, uitzaaiingen, botkanker, het krijgen van een gipskorset, nog meer uitzaaiingen. Hoe ze zich samen voorbereiden op de dood, de begrafenis, omgingen met en verwerking van emoties et cetera. Guust stierf eind 2014. In de tekst zijn ook gedichten verwerkt.

Boekscout.nl: 'Mesothelioom is een vorm van asbestkanker die zich hecht aan het borstvlies. Genezing is niet mogelijk. Guust, de man van Geertje Hoefeijzers-Kars, werd door deze verschrikkelijke ziekte getroffen. Hoop doet leven, maar er was geen weg terug. Ze moesten het accepteren. Kanker heb je samen. Je bent er voor elkaar, je hebt elkaar nodig. Samen schreven ze een dagboek vol met gevoelens, emoties en verdriet. Geertje en Guust vonden een weg om de ziekte te accepteren. Van elke seconde die ze nog hadden, genoten ze met volle teugen. Ondanks alles waren ze gelukkig. Guust bereidde Geertje voor op een leven zonder hem. Beloftes die zij hem heeft gegeven, stellen haar nu in staat om verder te leven. Geertje hoopt met dit boek lotgenoten een hart onder de riem steken.'

Over de schrijfster:

Geertje Hoefeijzers-Kars (1940) was getrouwd met Guust Hoefeijzers, die op 2 december 2014 stierf aan de gevolgen van asbest kanker. Zij woont in Kamperland. Zij deed de vakschool te Den Haag en was tot 2013 vrijwilligster bij zorgcentrum Cryenburg. Geertje Hoefeijzers-Kars schrijft boeken: Gedichten, biografieën en levensverhalen op verzoek.

"Onze wereld stortte in op het moment dat mijn man ongeneeslijk ziek bleek te zijn. Het gat waarin wij vielen was onmetelijk diep. Onze tranen hadden een oceaan kunnen vullen. We klampten ons aan elkaar vast. Er was geen uitweg. We waren gelukkig en hielden intens veel van elkaar. Samen hebben wij een dagboek bijgehouden waarin we alle emoties aan het papier toevertrouwden. Het heeft ons geholpen om de dingen zoals ze waren, te accepteren. Mijn soulmate overleed 2 december 2014." Zie ook:

<https://www.linkedin.com/in/geertje-hoefeijzers-kars-20585497> en <https://nl-nl.facebook.com/Gitte74>

Wat viel op:

Natuurlijk hoe Guust en Geertje samen alles beleefd en ervaren hebben, steun hadden aan elkaar. Hoe zwaar de experimentele behandeling was, en hoe bot de toelichting van de behandelend arts. Hoe Guust leed en Geertje vaak machteloos moest toekijken en wat ze wél kon doen: o.a. goede vriend Peter vragen te komen.

Citaten:

Pag. 5-6: 'Wij hebben tijdens Guust zijn ziekte een dagboek bijgehouden. Elke emotie en de reden daarvan schreven we op. Maar dat niet alleen. Wij vonden samen een weg om ondanks alle ellende door te gaan met ons leven. Wij wilden dat sámen doen. Op onze eigen manier.'

Pag.18: 'Even had ze gearzeld maar toen was het antwoord gekomen.
"Borstvlieskanker met vermoedelijk uitzaaiingen in de lever. Dat is het beeld dat de röntgenfoto laat zien. Een scan zal een beter beeld geven en daarvoor maak ik zo snel mogelijk een afspraak Guust."

Pag.27: '(...)
*Mijn tranen kan ik niet verbergen.
De toekomst ziet er donker uit
Hoelang zal het nog duren
Voor je voorgoed je ogen sluit.'*

Pag.61: 'Het was duidelijk te zien. De arts gaf uitleg over de beelden van het longvlies en de lever. "U bent definitief uitbehandeld, meneer Hoefeijzers. Het spijt me u dit te moeten zeggen."

Pag.88: 'Niets kon ik doen. Machteloosheid alom. Uiteindelijk eindigde deze ontlasting in een hevige huilbui.'

Pag.106: 'Guust wilde niet alleen zijn as in de oceaan uitgestrooid hebben. Voor elk kind en kleinkind maakte ik een roos. Ik had beloofd de rozen op bamboebootjes te lijmen en deze voor het uitstrooien van de as op het water te leg-gen. Zij zouden hem begeleiden op zijn lange reis.'

Pag. 130: 'Dit dagboek hebben wij geschreven met een heel speciale reden! Die reden is borstvlieskanker (mesothelioom), een vorm van asbestkanker. Het wordt veroorzaakt door het inademen van asbest. Het is een sluipmoordenaar die zich veertig of vijftig jaar, de incubatietijd, schuil kan houden om dan plotseling zijn tentakels uit te slaan. Het openbaart zich genadeloos. Zonder enige waarschuwing vooraf! Als de diagnose wordt gesteld, begint een gevecht dat nooit gewonnen kan worden. Mesothelioom is ongeneeslijk! Overleven is niet mogelijk. Statistisch gezien overlijden de slachtoffers binnen drie maanden tot een half jaar. Iedereen die met of in asbest heeft gewerkt, heeft een groot risico gelopen en loopt nog steeds gevaar dat het zich openbaart. Gelukkig krijgt niet iedereen die er aan heeft bloot gestaan asbestkanker, maar het gevaar is nog steeds aanwezig. Dat is de reden waarom men in de komende jaren de 'piek' verwacht.'

Recensies/Extra:

<http://zeelandboeken.pzc.nl/?p=15589>